

en Skov. Nu siger den ærede Landbrugsminister, at der er ingen Skade sket derude. Vi maa jo tro den ærede Minister paa hans Ord, men han har dog fortalt os i Finansudvalget, at Krigsministeren var ved at ville hugge en 20—30 store smukke Bøgetræer, som imidlertid blev reddede ved Landbrugsministeriets Mellemkomst. Vare de Træer blevne huggede, udtalte Landbrugsministeren, vilde det have skamkændet Skoven paa det Punkt. Nu er Dyrehaven en af de Skove, som den store københavnske Befolkning med størst Glæde besøger, og det kan ikke andet end harme mange Mennesker, at der skal hugges Skudlinier af Hensyn til Københavns Befæstning. Jeg vil derfor, som sagt, meget ønske, at Overenskomsten mellem de to Ministerier kunde blive hævet, saa at Krigsministeren ikke mere fik noget at gøre med at hugge i Statens Skove.

Det andet Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, vedrører det kongelige danske Landhusholdningsselskab. Den ærede Minister kunde ikke forstaa, hvorfor vi netop havde foreslaaet en Nedsættelse paa 2,600 Kr. Der er i alt paa Finansloven foreslaaet at bevilge til Landhusholdningsselskabet 16,200 Kr. Dette Beløb, vi foreslaa at udstemme, have vi tænkt os fordelt paa den Maade, at de 2,000 skulde gaa af paa den Huslejegodtgørelse, som staaar opført til Selskabet, og de 600 skulde være et Afdrag paa den sædvanlige aarlige Understøttelse til Selskabet, der andrager 3,600 Kr. Den skulde altsaa nedsættes med 600 Kr. Vi have foreslaaet at stryge denne Huslejegodtgørelse bl. a., fordi det for os er oplyst, at Selskabet har en stor og flot Lejlighed og giver en Husleje af 4,000 Kr. Det forekommer mig, at det er at flutte sig unødvendigt ved Hjælp af Statens Penge, og at Selskabet lige saa godt kunde udfolde sin Virksomhed, selv om det boede i en mindre flot og kostbar Lejlighed. For øvrigt er Selskabet ikke fattigt, det er ikke i stor Trang til Penge, da det ejer en rentebærende Kapital paa ikke mindre end 300,000 Kr. Det kgl. danske Landhusholdningsselskab er jo meget gammelt og ærværdigt, idet det stammer fra 1769. Jeg skal gerne indrømme, at det i sin Tid har spillet en stor Rolle for vort Land. Men, som jeg sagde i Gaar, det forekommer mig, at man ikke kan sige, at dette er Tilfældet i den Grad som tidligere, idet Landbruget har dannet sig en stor Mængde andre Organisationer, der kunne varetage Landbrugets Tarv. Selskabet er jo ogsaa

særlig en Forening for de store Landbrugere. Ser man Bestyrelseslisten igenem, vil man finde, at det er Grever og Hofjægermestre — enkelte Professorer ere dog tagne med. Bestyrelsen bestaar egentlig af 2 Dele, nemlig af de Medlemmer, som vælges af selve Selskabet, og af lige saa mange Medlemmer, der vælges af Landboforeningerne omkring i de forskellige Amter. Naar nu Ministeriet sender en eller anden Sag, om hvilken den ønsker Oplysning, til Landhusholdningsselskabet og udsender samme Sag til Landboforeningerne, bliver der adskillige af disse Landboforeningsfolk, der komme til at votere om den samme Sag 2 Gange, først i deres Landboforening og dernæst i Landhusholdningsselskabet. Dette er, synes jeg, at have et Omsvøbsdepartement, og jeg tror derfor, man meget godt kunde nedsætte den store Understøttelse, Selskabet faar, med det Beløb, vi have foreslaaet. De Anskuelse, jeg udtaler her, deles ogsaa af praktiske Landmænd, der se paa Sagen paa samme Maade som jeg og mene, at der ikke vilde ske nogen Skade, om vi saa smaat begyndte at nedsætte de Beløb, her er Tale om.

Slengerik: Det er nærmest i Anledning af den Diskussion, der har været ført om, paa hvilket Sted det var hensigtsmæssigst at lægge en Afdeling af Landbrugsmuseet ovre paa Fyn, Odense eller Dalum, at jeg kunde ønske at sige et Par Ord. Jeg kan, til at begynde med, henholde mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), da han fremhævede de mange Fortrin, som Odense By vilde have som Hjemsted for en saadan Afdeling af Landbrugsmuseet. Jeg er fuldstændig enig med ham deri. Jeg bliver imidlertid nødt til med et Par Ord at imødegaa noget af det, der blev fremsat af det ærede Medlem for Otterup (Lohmann). Han fremsatte bl. a. en Paastand, der i og for sig kan være rigtig nok, men som er aldeles misvisende. Han mente, at naar han kunde anbefale Dalum Landbrugsskole som det rette Sted, var det bl. a. af den Grund, at Dalum Landbrugsskole kun laa 300 Alen uden for Odense Bygrænse. Dette er rigtigt, men Dalum Landbrugsskole ligger alligevel saa langt fra selve Odense, at Halvmilepælen, regnet fra Odense Torv, staaar tæt uden for Dalum Landbrugsskole. Saaledes er Forholdet. At der er blevet indlemmet nogle Distrikter i Odense Kommune, og man derfor med nogen Ret kan sige, at Dalum